

สำเนาแลกคำแปล
พระราชนหัตถเลขา
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
ก่อนเกลิงกัวลียราชสมบัติ
รวมในสุกัน ๔ ฉบับ

หน่วยเจ้า พรพิมลพรรณ รัชนี แปล
พิมพ์ในงานพระราชนหัตถเลขา
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ พระองค์เจ้ากัญจนาร
ณพระเมรุวัดเทเพศรินทรากษาส

พ.ศ. ๒๕๑๕

โรงพิมพ์ไสกษะพิพิธภัณฑ์

สำคัญทางราชการ ‘มกน.’ แปลว่า เกราน์ นามซึ่งเรียกว่า ‘เจ้าพ้ำ’
‘มกน.’ จึงแปลว่า ‘เจ้าชายทรงยศสูงแห่งมกน.’ หรือ “เจ้า
พ้ำผู้เป็นราชทายาท” เมื่อมิตรของข้าพเจ้าเขียนจดหมายหรือสั่ง
ห่อของมาบังข้าพเจ้าฯ ชอนให้ใช้นามนี้ และให้มีอักษร ‘ท.ญ.
นำหน้าเป็นที่หมายดังซึ่งเขายื่นเรียกข้าพเจ้าอยู่แล้วตามกฎหมาย
แต่ตามหนังสือสำคัญทางราชการแห่งสยาม

แต่เมื่อตระหง่านข้าพเจ้านางคนซึ่งอยู่ประเทศสังกัดผู้ร่วมกษัตริย์
เรียกนามข้าพเจ้าว่า ‘วชิรญาณ’ อันเป็นนามซึ่งพระอุปัชฌาย์
ให้ข้าพเจ้าใช้ในพุทธศาสนา คำนี้แปลว่า “ผู้มีความสามารถ
อันส่วนประดุจเพ็ชร์” เหตุฉันนั้นชาวสิงห์พึงออกนามข้าพเจ้า
ตั้งนี้ “มกุโฏิ วชิรญาณ เถโร” ‘มกุโฏิ’ นั้นแปลยนจากนาม
ภาษาสยามเป็นภาษาไทย ‘เถโร’ เป็นคำใช้เรียกหัวหน้าพระสงฆ์
ผู้บุคคลพึงนับถือโดยความรู้ทางศาสนา

ข้าพเจ้ามีเกียรติเป็น

มิตรอันมีความจริงต่อท่าน

(พระอภิษัย) ท.ญ. เจ้าพामมกุโฏิ

วัดบวรนิเวศ

ถนนหลังด้านเหนือ กรุงเทพฯ สยาม

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๑๙๕๘. (พ.ศ. ๒๕๐๑)